

vil det være fornuftigt, hvis ministeren ikke venter måske til maj med at indlede forhandlinger, hvis der er nogle ting, der skal justeres. Det er bare sådan en opfordring til ministeren for at sikre, at dette kommer igennem Folketinget.

Jan Kørpe Christensen (FP):

Nu er det jo bedst, at ministrene ved, hvad de gør, og vi har lige forleden behandlet et forslag om, at netop AMU-centre, tekniske skoler, handelsskoler skulle have et nærmere samarbejde for at udnytte ressourcerne optimalt.

Det er derfor, jeg spørger endnu en gang: Hvorfor gør man ikke det fra starten, at man siger, at det skal ligge i teknisk skole-regi, hvor vi har ressourcerne og den arbejdskraft, der netop ved noget om det pågældende område, frem for at lægge det i AMU-regi? Det fik jeg ikke svar på. Det eneste, der blev sagt, var, at det var naturligt, at det lå i AMU-regi, fordi det var kortere kurser.

Ved sundhedsministeren ikke, at man også på tekniske skoler kører kortere kurser? Det er jo i hvert fald intet argument for, at det netop skal placeres i AMU-regi, for konsekvensen bliver jo bare, at lærere på AMU-centre skal på ekstra uddannelse for netop igen at kunne uddanne andre, og dermed bliver det jo en fordyrelse for samfundet.

Det står også klart i bemærkningerne til lovforslaget, at der forventes merudgifter fra 1997 for stat og kommune i denne forbindelse, så det er altså noget, som vil være med til at fordyre disse uddannelsessystemer som sådan, og det er klart, at der er nogle, der skal betale disse ekstra uddannelser. Jeg mener, at i sidste instans er det altså også arbejdsgiverne, der kommer til at stå for skud her, også fordi, som jeg sagde, man skal have en anden indstilling i den periode, hvor én skal på kursus. Så jeg er stadig væk af den overbevisning, at det også er et økonomisk problem, og det er ved at tage overhånd med alle disse uddannelser, den nuværende regering indfører.

Så vil jeg godt spørge ministeren, om ministeren med hånden på hjertet virkelig tror, at vi er ude over problemerne med hygiejnen, når denne uddannelse bliver gennemført. Jeg er overbevist om, at det ikke sker, og ministeren ved, tror jeg, også godt selv inderst inde, at det forbedrer ikke situationen. Men jeg fornemmer, at man ligesom - for at blive i det her sprog med at vaske hænder - siger, at nu har vi i hvert fald gjort noget fra regeringens side med al den

debat, der har været, og så må vi se, hvad der sker om 2-3 år.

Jeg synes, ministeren burde erkende, at dette ikke vil forbedre situationen. Man burde selvfølgelig have oplysning og atter oplysning om, hvor vigtigt det er at have en ordentlig hygiejne, men selv om man får denne uddannelse, er det helt sikkert, at nogle også fortsat vil stikke fingeren ned i maden, om man så må sige.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Det er ikke altid så nemt ved førstebehandling. Det, der er nævnt om økonomi, er jo gebyrerne. Det andet ligger i AMU-centrene. Jeg synes, det er et ganske glimrende sted at lægge det, så det bliver en del af de arbejdsmarkedsuddannelser, der er tale om.

Når man beder mig om at løse alle problemer med levnedsmiddelhygiejne, så ved jeg da til enhver tid, at fordi de ufaglærte, som står i piz-zabarerne eller er i køkkenerne, får 3 dages kursus i, hvordan man overholder de mest elementære hygiejniske foranstaltninger, løser det da ikke landbrugsministerens problemer i produktionsleddet.

Det er jeg da godt klar over, men jeg synes nok heller ikke, at det fritager mig for ansvaret for at gøre, hvad jeg kan, og så begynde på at lave en løsning af de problemer, som bl.a. har optaget Folketingets tid meget, og nogle af de problemer, der netop er udgået fra manglende viden om elementær hygiejne, kan vi godt løse.

Så er der spørgsmålet om, hvor flertallet er henne. Det er jeg nu ikke blevet meget klogere på efter denne første behandling, men det er det, man har det demokratiske system til. Nu går vi så i udvalg, og det ville da heller ikke forbavse mig, hvis jeg blev kaldt over for at give forklaringer på forskellige ting.

Man får som altid alt, hvad man kan ønske sig af papirer til at tage stilling ud fra, men jeg synes nok, at en første behandling er mere generel; men jeg tilsiger stadig væk al den oplysning, man kunne ønske sig, så man kan komme i gang med udvalgsbehandlingen hurtigt.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Det irriterer mig altså, at ministeren omtaler AMU-kurser, som om de er gratis og noget, man bare kan trække på, uden at det koster penge, for det koster selvfølgelig penge. Man skal måske ikke direkte og meget synligt